

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Τά μεγαλειόρες έξιηνα μουστάκια

(Άπαντούν οι κ. κ. Σπυρ. Θεοδωρόπουλος, Γιάννης Αγγελόπουλος, Πέτρος Επιτροπάκης...ή κ. Κατίνα Παξινού καὶ δ. κ. Κ. Καιροφύλας)

Ίδου καὶ σήμερον νέες ἀπαντήσεις ἐπὶ τῆς πρωτοτύπου καμπάνιας μας περὶ τῶν μεγαλυτέρων καὶ πλέον...ιστορικῶν νεοελληνικῶν μουστακιών:

Ο πολιτευτής, λογογράφος καὶ δικηγόρος κ. ΣΠ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, μᾶς ἀπαντᾷ:

«Ἀπὸ μικρὸς ἔθαυμαζα, στὶς εἰκόνες θέσαια, τὸ μουστάκι τοῦ Καραϊσκάκη. Μοῦδειχνε ἔναν ἄνθρωπο ψημένο, στερεό, ἀποφασιστικό. Ἀπὸ μικρὸς ἐπίσης ἔθλεπτα μὲ θαυμασμὸ τὸ περήφανο καὶ πλούσιο μουστάκι τοῦ Ἀριστοτέλη Ζάχου. Ἀλλοίμονυν ὅμως! Καὶ τὸ μουστάκι αὐτὸ τοῦ κ. Ζάχου δὲν ὑφίσταται πλέον. Ο κύριος του ζῆ καὶ θασιλεύει. Ἀλλὰ τὸ μουστάκι του, τὸ δποῖον τόσο τοῦ πήγαινε, ἔπεισθυμα καὶ αὐτὸ τῆς μόδας. Αἰώνια του ή μνήμη!...».

Ο καλλιτέχνης κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, μᾶς λέγει:

— Ἀπὸ μικρὸ παιδὶ θυμοῦμαι τὸ ιστορικὸ καταστανὸ μουστάκι τοῦ στρατηγοῦ Γ. Μαυρομιχάλη, ποὺ δλοὶ τὸ ἀντίκρυζαν μὲ δέος καὶ θαυμασμό, γιατὶ στὴν ἐποχὴ του ήταν μονοδικὸ φαινόμενο. Βέσαια, ἔπαιζε ρόλο καὶ δ ἄνθρωπος, δ θαθμὸς καὶ ή οἰκογένεια στὴν δποῖον ἀνῆκε δ κάτοχός του. Ἀλλὰ τὸ μουστάκι, κυρίως το μουστάκι τοῦ Μαυρομιχάλη, ήταν ἐκεῖνο ποὺ φάνταζε, ἔκανε ἐντύπωσι, προκαλοῦσε ἔκπληξι καὶ κατάπληξι. Ήταν ἔνα μουστάκι ήρωικό, φερόμενο ἀπὸ ἔνα λεθέντη ήρωα. Καὶ τοῦ πήγαινε τόσο!...».

Ο καλλιτέχνης κ. ΠΕΤΡΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗΣ μᾶς ἀπαντᾷ:

— Στὴν ἐποχὴ μου ἄρχισαν τὰ μουστάκια νὰ καταργοῦνται ή νὰ φαλιδίζωνται. Δὲν ἐπρόφτασσα μουστάκια ιστορικὰ καὶ ήρωικά, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἡ λαϊκὴ ιστορία μπορεῖ-δ կյալթ?... τὴν սιδερωλαχ δι περηφάνεια. Θυμοῦμαι διμως ζωντανὰ ἀκόμα τὸ μουστάκι τοῦ στρατηγοῦ Γενήσαρλη, ύψωμένο μὲ στρατιωτικὴ μεγαλοπρέπεια καὶ ἀνάλογο... ύφος, καθὼς κι' ἐκεῖνο τοῦ κακομοίρη τοῦ Μερακλῆ (τοῦ Ζαππείου), τόσο ὀραῖα σιδερωμένα καὶ ταχτοποιημένα, ποὺ ἔλεγες πῶς δὲν

ἀπάτες των. Γιὰ νὰ μ' ἔκβιάζουν νὰ κάνω δ, τι ῃθελαν μ' ἀπειλοῦσαν δτι θὰ μὲ καταγγείλουν στὴν ἀστυνομία. «Ἐτσι πέρασαν μιὰ ἀνατριχιαστικὴ ζωή. Ἀποφασισμένη διμως νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὶς ἀπειλές τους, κατώρθωσα νὰ ξεφύγω μιὰ μέρα ἀπὸ τὴν ἐπίθεψί τους καὶ νὰ τρυπώσω στὸ καράβι σας. Ἐπειδὴ διμως φοιθέμουν μήπως μ' ἀνακαλύψετε, κρύφθηκα πάνω στὴν «κόφω» τοῦ «Ἀλτον» ποὺ ὅπως εἶχα μάθει ἀπὸ ἔναν ναύτη σας στὸ «Παραλέρος» δὲν τὴν χρησιμοποιούσατε γιατὶ εἶχε πειὰ σαπίσει! Ἐκεῖ πάνω μὲ κίνδυνο νὰ πέσω στὴ θάλασσα ἔμεινα σωστὲς δέκα μέρες! Μὰ ή πείνα μὲ τρέλλαινε κι' ἔτσι ἀπεφάσισα νὰ κάνω τὸ «φάντασμα» γιὰ νὰ τρομοκρατῶ τοὺς ναύτες καὶ νὰ μπορῶ νὰ φθάνω δις τὴν κουζίνα τοῦ πλοίου καὶ νὰ προμηθεύωμαι λίγα τρόφιμα...».

Ο καπετάνιος τοῦ «Ἀλτον» γέλασε μὲ τὴν καρδιά του γι' αὐτὸ τὸ ἔξυπνο τέχνασμα τῆς χορευτρίας καὶ τῆς ύποσχέθηκε δτι θὰ τὴν ἄφηνε ν' ἀποβιθασθῇ ἐλεύθερη στὸ Ρίο Ιανέρο.

Οσο γιὰ τὸν μάγειρο τοῦ καρυδιοῦ, αὐτὸς μετὰ τὴν ἀνακάλυψη τοῦ «φαντάσματος» ἀναγκάσθηκε νὰ διμολογήσῃ τὸ ἔγκλημά του καὶ νὰ δηλώσῃ δτι αὐτὸς εἶχε σκοτώσει τὸν ἀτυχο λοστρόμο γιὰ νὰ τὸν ἔκδικηθῇ. Κι' ἔτσι τὸ «Ἀλτον» συνέχισε πειὰ ήσυχο τὴν πορεία του πρὸς τὴν Βραζιλία χωρὶς πειὰ νὰ ταράξῃ τὸ ταξίδι του τὸ φάντασμα τῆς «λευκῆς κυρίας»...

ἀνῆκαν σ' ἀνθρώπους, ἀλλὰ σὲ κοῦκλες!».

***

Ίδου τώρα καὶ μιὰ ἀπάντησις... μὲ φουστάνια! Ἀπάντησις σφόδρα ἐνδιαφέρουσα, διότι προέρχεται ἀπὸ τὸ ὄρασιν φῦλον.

Ποιὸς εἰνε, εἰς θέσιν, περισσότερον ἀπὸ τὰς κυρίτσες, νὰ διμιλήσῃ περὶ τῶν ἀνδρικῶν μουστακιών;

Σᾶς ἔρωτῶμεν: Ποιος;

Ακούσατε λοιπόν μετὰ πάσης προσοχῆς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εὐλαβείας, τί περὶ ήρωϊκῶν, ιστορικῶν μυστάκων λέγει ή ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις κ. ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ:

— Μ' ἔρωτᾶτε γιὰ μουστάκια περασμένης ἐποχῆς, τὴ στιγμὴ ποὺ ἔχω μπροστά μου ὅποτε θελήσω τὸ ὄρασιν μουστάκι τοῦ κόσμου, ζωντανὸ καὶ μεγαλοπρέστατο: Τὸ μουστάκι τοῦ κ. Τανάγρα! Τὸ μουστάκι αὐτὸ προδίδει τὸν συγκινητικὸν μόχθυν τοῦ κατόχου του, δ ὅποιος διαρκῶς περιποιούμενος καὶ κυθαρίζων αὐτό, τόσο τέλεια τὸ ἔχει ἐπεξεργασθῆ καὶ τοσοῦτον γραφικὸ τὸ ἔχει κάνει, ὥστε νὰ προκαλῇ τὸν πανελλήνιον θαυμασμόν!».

Νά, λοιπόν, κάτι ποὺ δὲν θέραμε! «Οτι τὸ μουστάκι τοῦ κ. Τανάγρα εἰνε ἀπὸ τὰ πλέον ἀξιομνημόνευτα.

Ἐκεῖνο, διμως, τὸ «ἔχω μπροστά μου ὅποτε στε θελήσω τὸ σω» τῆς κ. Παξινοῦ, τί σημαίνει;

Ἐχει δηλαδὴ τὴν φωτογραφίαν τῶν μυστάκων τοῦ κ. Τανάγρα;

Πρόκειται περὶ τηλευράσεως;

Μυστήριον βαθὺ καὶ ἀνεξιχνίαστον!...

***

Ο ιστοριοδίφης κ. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΛΑΣ ἀπαντᾷ:

— Γιὰ μένα, τὰ πιὸ γραφικὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ μουστάκια ποὺ θυμάμαι ἀπὸ τὰ φοιτητικά μου χρόνια, εἰνε δύο — τὸ στρατηγοῦ Αντώνη Μαυρομιχάλη καὶ τοῦ μακαρίτη Τέλη Πετσάλη, γνωστοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου. Είχαν καὶ τὰ δυὸ τρομερὴ μεγαλοπρέπεια. Πρὸ παντὸς τοῦ στρατηγοῦ, γιατὶ τὰ κορνιζάριζαν δύο πελώριες σκληρές ἀκρηγε τοῦ κολλάρου του, ποὺ θὰ τὶς θυμοῦνται πολὺ καλὰ καὶ οἱ ἀλλοὶ συμπολῖτές μου...».

Μέχρι τῆς στιγμῆς δηλαδὴ συγκεντρώνουν τοὺς περισσότερους φήφους τὰ μουστάκια τοῦ ἀειμνήστου Μαυρομιχάλη.

Τὰ μανιάτικα μουστάκια!

Μπράχο Μενη!...

Ο ΡΕΙΙΟΡΙΕΡ

ΤΙΑ ΝΑ ΜΑΝΩΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΛΑΖΕΤΑΙ

Στὴν Καλιφορνία ύπαρχει μιὰ πορτοκαλιά, ή δποία φημίζεται γιὰ τὴν γοινότητά της.

— Τὸ μάζιμου τῆς ἐτησίας παραγωγῆς της εἰνε 20.000 πορτοκάλια!

— Καὶ τὸ μίνιμου 10.000!...

— Τὸ πιὸ κοινὸ ἔγκλημα σὲ δλη τὴν Κίνα εἰνε σήμερα ή δρεφοκτονία.

— Κατὰ χιλιάδες θανατώνονται τ' ἀτυχα δρέφη ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τὰ διαθρέψουν.

— Φαντασθῆτε, δτι στὴ Σιγκάνη, μόνον τὸν περασμένον χρόνο, δρέθηκαν στοὺς δρόμους, τὶς δενδροστυχίες καὶ τοὺς ποταμοὺς 3.358 πτώματα δρέφων!

— Τὰ τρία τέταρτα ἀπ' αὐτὰ ήσαν κορίτσια.